

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio L. Argumentum. Tria curiosa dubia resolvuntur: An Pater bellua, & Mater mulier simul generent? E contra, An Vir Pater cum Matre bellua? Et an feræ diversarum specierum simul coeuntes? ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

in Confessario instructo cap. de luxuria.) absolute tenendum est, nunquam fuisse natam, nec nasci posse veram prolem humanam; plura enim desiderantur in conceptione, fetus formatione, ejus portatione, nutritione, & coagmentatione, quæ demon quantumvis sapiens præstare minime valet; nimis enim mirabilis est Architectura, & organizatio corporis humani, quam componit natura, Dei opæ, sapientia, & bonitate assistente; quod si aliquando dentur exempla de natis ex Matre dæmone succuba, eosdem dicendum est supposititios fuisse, & ab aliqua muliere parturiente ablatis, vel fictitiis, & eumentis ex aliquo alio dæmone se puerulum confingente, ut bene notant Torreblanca lib. 2. q. 30. Seratius in cap. 6. Tobie q. 4. Delrius lib. 2. Disq. Magic. q. 15. & Scottus d. lib. 1. cap. 22. Vers. Dicoterrid.

DECISIO L.

ARGUMENTUM.

Tria curiosa dubia resolvuntur: An Pater bellua, & Mater mulier simul generent? Contra, An Vir Pater cum Matre bellua? Et an feræ diversarum specierum simul coeunt? Ulterius an defectus Parentum transmittantur in filios?

SUMMARIUM.

- 1 Bellua incubans an generet cum muliere succuba?
- 2 Danorum Regum origo.
- 3 Homo nasci non potest à Patre bellua, & muliere Matre.
- 4 An ex Patre Homine, & Matre bellua? Exemplum.
- 5 Rationes pro negativa.
- 6 Defectus naturales genitorum an transmittantur in filios?
- 7 Speciei diversæ si feræ simul coeant, quid generent?

Postquam tractavimus, an ex magna bellua Diabolo monstra possint generari? videamus quid ex aliis belluis irrationabilibus. Ideo proponitur.

DUBIUM XVI.

An ex Bellua incubans, & Muliere succuba nascatur Monstrum.

Negat Galenus lib. de Usu part. 3, tenens non esse possibile, quod ex feminibus diversæ speciei fiat generatio; cui adherent Conimbricenses Comment in lib. 2. Physic. Arist. cap. 9. qu. 5. art. 3. & de hoc dubio remanet Cardan. lib. 14. de Variet. rer. cap. 77. in fine nimis, ut ait, dissentientibus inter se genitalibus, cum formativis, & pariendi tempore.

Nihilominus affirmare nos cogunt plura exempla: nam Grammaticus lib. 10. Arist. Danica; item Joannes Upsalien. & Olaus Magnus in Hist. Septent. scribunt, Reges Danorum recognoscere suam progeniem ab Urso, à quo compressa fuit Virgo pulcherrima, & ex eo genitus puer, fortissimus robore; qui factus vir, & uxore accepta genuit Trugillum Spragelex eximium Ducem: hic deinde Ultonem, Ulso postea Svenum, qui Danica Rex fuit. Nierimberg. lib. 5. Hist. Natur. cap. 6. prodidit, in Regno Pegu eam nationem docere originem à Cane, qui rem habuit cum puella naufraga. In Hispania esse familiam appellatam De Marinis, quam

Doct. Clericali Tom. 1. Liber 1.

dicunt, duxisse originem à Tritone concumbente cum adolescentula, & nostris penè temporibus, Feminam deportatam ad Insulas lacertarum quoddam liberos à Simio sustulisse. Historia pariter referunt, Attilam Hunnorum Regem ortum ex muliere constuprata à Cane Plura alia novissima exempla de Similibus masculis copulam carnalem habentibus cum mulieribus intra confines Magni Regis Mogoli, & cum iisdem filios generantibus narrat Gemellius nel Giro del Mondo part. 3. lib. 2. cap. 1. pag. 142. & seqq. His adde Fortunium Licetum d. lib. 2. de Monstris, cap. 72. post medium, ubi ex fera maculo posse mulierem concipere, & parere vel puerum hominem, vel totam feram, vel monstrum ex membris humanis, & ferinis compositum, juxta partes seminum mulieris, & feræ magis spirituosas; nec non imaginativam utriusque coeuntis.

In hoc dubio mihi videtur adhaerendum magis negativæ opinioni, & dicendum, quod si coeat animal brutum cum muliere, nequaquam gigni posse hominem; certum est enim quod virtus generandi hominem stat in Semine Viri, quidquid sit de semine muliebri, quod multi Moraliste volunt non esse necessarium ad generationem. Diana part. 3. tract. 5. resol. 15. requiescente in Coordinato tom. 2. tract. 6. ref. 237. Igitur solum semen muliebri non potest generare hominem, & eò minus commixtum cum semine bruti animalis, ut tenet Scottus in Physic. Cur d. lib. 3. cap. 5. §. 3. Vers. Secundo, ex Torreblanca. & Delrio ibi citatis. Ad exempla verò supra relata respondet, vel ea esse fabulosa, vel mistica, hoc est, ex fortitudine vel crudelitate, seu ira primi Patris Regum Danorum, cum fuisse appellatum Ursum, quemadmodum Atrilam ob astutiam, & vastitatem descriptum fuisse cum facie canina, & generatū à Cane. Vel potius, (quod notatum est dignū) dicere possumus, eatendū mulieres compressas carnaliter ab aliquo bruto concepit, & peperit hominem; quia, ante copulam brutalem, ipsæ mulieres coierant cum viro, & semen humanum in utero receperant; ut opiniones contrarias conciliando advertit Scottus d. lib. 5. cap. 30. §. 3. Vers. Accedit nefaria: ubi subdit, quod semper in his casibus monstra effunduntur, in quorum baptismo Parochi esse debent attenti in dignoscendo, an potiantur anima rationali. Hinc Gemellius ubi supra pag. 144. hæc notat. Egli si è ben anche noto, come essendo nel Brasile una Donna stata conosciuta da un Simione, è divenuta gravida à suo tempo partori un fanciullo con tutte le membra humane, ma pelose; e che quantunque matolo faceva quando se gli diceva. Sopra questo parto hebbero gran dispute i Padri Domenicani, & i Gesuiti, se dar se gli dovesse il Battesimo, o no? E conchiusero non esserne capace. E contra vetò non minus curiosum, ac difficile est diffinire, prout requirit sequens.

DUBIUM XVII.

An ex Viro incubo, & bellua succuba oriatur Monstrum?

Affirmativam opinionem astruunt ea, quæ dicta sunt suprà de Hippocentauris, gentis ex copula Virorum cum equabus Magnetis; & quod asserunt Plutarchus de infante ei oblato, nato ex equa, imprægnata ab Agasione. Plinius Cratem Pastorem ex capella sustulisse filiam, homini, & capræ similem Nierimberg. lib. 5. Hist. Nat. cap. 6. Affirmam peperisse filiam humana effigie formosissimam. Item ab equa partu editam filiam Hipponam nomine; & apud Belgas vixisse virum satis pium à

L

vacca

vacca genitum. *Ælian lib. 6. Hist. Anim. cap. 41.* Hircum ob rivalitatem in Urbe Sybari adolescentem Pastorem occidisse, quod capram adamaret, & ei coiret: nam ex ea natus est Sylvanus infans humana facie, sed caprina habens erura. Et Gregor. Tholosan. in *Syntagm. juris lib. 7. cap. 3. num. 9.* Quod viri Indorum scelestissimi quidnam cum feris coeunt, & inde mixtos, & semiferos esse partus, & hanc sententiam amplectitur Licetus d. lib. 2. cap. 69. 70. 71. & 72. absque hesitatione.

Ceterum in hoc dubio mihi verius videtur, ex bestialitate commissa inter virum, & belluam, (quod omnibus flagitiis nefandis est majus) non posse gigni hominem anima rationali præditum, tum quia ex discrepantia seminum, & diversitate specierum generatio fieri impeditur; tum quia belluæ non gestant foetum debito tempore pro humani partus conditione, ut docet Aristot. lib. 4. de gener. anim. cap. 4. Credendum est quidem, monstra generari, aliquam apparentiam humanæ speciei habentia; sed non veros homines, quæ quidem monstra proveniunt non ex semine hominis bestialiter infuso in vulva belluina; sed ex semine bruti masculi, cum quo eadem bellua, vel parum ante, vel parum post coitum hominis, se copulaverit; sic causa conceptionis in bellua erit semen belluinum; causa verò monstruositatis commixtio seminis humani; ut considerat Scottus d. lib. 3. cap. 5. §. 3. qui ibid. in addit. respondet cum *Deusing.* ad adducta exempla, dicens, vel esse commentitia, fabulosa, & non vera; vel partus à belluis effusus cum humana specie, non fuisse homines anima rationali informatos; sed brutos præferentes speciem aliquam, seu venustatem humanam, cum aliqua articulatione vocis more Psittacorum; vel religioſitate more Elephantum; quapropter forent hæc monstra judicanda omnino incapacia Sacramenti Baptismi. Quidquid sit de prædictis partibus monstris ex parentibus diversarum specierum, nos interpellat.

DUBIUM XVIII.

An defectus naturales Patris, seu Matris, & eorum monstruositates transfundantur in filios?

Affirmativè respondet Licetus de *Monstr. lib. 2. cap. 85.* & Scottus in *Physic. Cur. d. lib. 5. cap. 30. §. 3. Verf.* Quod si uterque his verbis: Quod si uterque, aut alteruter saltem genitorum simili aliqua monstruositate est effectus, non dubium est, quin foetui quoquo eandem aliquando imprimant. Hinc cynocephali à cynocephalis; Sciopedes à Sciopedibus; caudati à caudatis in aliquibus locis nascebantur; & etiam nunc in Africa, ubi major est copia monstrorum animalium, frequentius similia generantur monstra à genitoribus videlicet monstris. His videntur duo addenda. Unum quod notat Petr. Gregor. Tholosan. *Syntagm. jur. lib. 40. cap. 2. num. 14.* Videlicet Filios secundum Aristotelem à parentibus gigni, veluti ab ipsis inseparatos, adeo ut multi putarent, & mores patris, & corpoream formam infundi in corpus filii. Arist. 8. *Ethic.* & S. Thom. 1. p. q. fin. artic. 1. Imo Tertullianus lib. de anima opinatus fuit, ex anima Patris deradi, & ex omnibus membris semen, ipsumque in generandum filium transfundi, quæ opinio rectè damnata fuit.

Alterum, quod experientia quotidiana demonstrat in multis familiis esse infirmitates, & corporis vitia hæreditaria: sed hoc non est universaliter verum; imò satis rarum, tum circa corpora: quia multi Patres proceris staturæ generant filios pusil-

los; & vice versa filii proceres nascuntur ex pusillis genitoribus: tum circa mores animi; plurimi enim genitores rudes dant in lucem filios, qui eminent sapientia; & è contra à Patribus eruditis, & eloquentissimis prodeunt nati destituti omni sapientia, & habilitate, ut de filiis Scipionis, Ciceronis, Herodis Attici, & aliorum testantur historici: nec mirum, ait Arist. in *Problem. nam Mens viri præstantis, magis à natura sensus, carnisque remota, ac quasi suspensa, inopem ingenii conceptis genituram præstat.* Tandè pro complemento Monstrorum videndum restat.

DUBIUM XIX.

An ex feris diverse species simul coeuntibus nascantur Monstra?

Affirmativè est respondendum; imò hanc esse præcipuam causam monstrorum, quæ Africa parit; scilicet ab frequentissimis carnalis congreſſus, quos ad invicem habent feræ diversarum specierum, dum conveniunt simul ad aquas, quæ ibi raræ sunt, ut bibant, docet Arist. lib. 2. de gener. animal. cap. 5. & refert Licetus d. lib. 2. cap. 68. Illud autem est advertendum, quod si feræ speciei diversæ simul coeant, aliquando ex earum coitu nascitur animal tertiæ speciei abque monstruositate; videlicet quando genitores non admodum discrepant inter se quo ad naturam, & semina utriusque congrua proportionem coadunantur; ut fit, dum ex Equo, & Asina vel ex Asino, & Equa nascitur mulus, vel ex cane, & lupo generatur lynx. Quod si valde sint discrepantes bestię quò ad naturam, & semina belluina valde sint inter se incongrua; tunc nascuntur Monstra; ut ex feris africanis Pantheris, Leopardis, Tigribus, & aliis; circa quæ non est nobis opus immorari, cum ea sint expertia baptismi, & de eis videndus Scottus in sua *Physica Curiosa toto libro VIII.* in quo de singulis animalibus terrestribus luculentissimè agit. Et eruditè Licetus d. lib. 2. cap. 68.

DECISIO LI.

ARGUMENTUM.

Proponit præfens Decisio, quasi monstra, diversarum Mulierum monstruosa exempla: at præcipuè plurium, quæ virtute, ac Sapientia coruscarunt. Et aliarum, quæ vitioſæ, vaſtræque fuerunt. Tandem dat decem Regulas observandas pro baptismis monstrorum.

SUMMARIUM.

- 1 Mulier, quæ contraxit 22. Matrimonia.
- 2 Mulieres Barbatae.
- 3 Mulieres doctriſa, ac sapientia illustres.
- 4 Mulieres vaſtræ, & vitioſæ. Aliæ audientes Confessiones Sacramentales.
- 5 Regula servanda pro baptizandis Monstris.

Hæc esse deberet finis hujus tractatus de Monstris; verum quia videtur esse magnum Monstrum reperire aliquam mulierem præditam insigni virtute, vel qualitate; idcirco examinandum remanet.

DUBIUM XX.

De quibusdam mulieribus admirandis?

Pro conclusione eorum, quæ de Monstris hucusque retulimus, non pigeat notare aliqua admiranda circa mulieres, quas aliqui monstra naturæ (injuriōſè tamen) appellarunt. Scottus in *Physic. Cur. lib. 5.*